

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Murenulæ Sacræ Vestis Sponsæ Regis Æterni
Vermiculatæ Opus, De Privilegiis Ordinum Regularium**

Alviset, Virginius

Campidonaë, 1673

§. 1. De potestate Regul. ad Confessiones audiendas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62361](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62361)

Bullarum, vel propter alias concessionem, ut possit eligi à penitente. Ergo hac electio concessa per Bullas, & privilegia sufficit.

Neque obstat quòd in Trident. dicitur Confessarium debere esse approbatum, nam primo in locis in quibus Trid. non fuit receptum, non procedit objectio; deinde pro locis in quibus fuit receptum, Resp. Confessarium censi approbatum, seu approbari à Papa, quòd eligitur virtute privilegiorum, ut in initio dixi. Ac tertio Resp. Trident. nihil statuere super confessiones Regularium in suo decreto de approbatione sess. 23. c. 15. de Res. sed illos relinquere juri antiquo, secundum quòd ut olim, ita & nunc consequenter possunt absolvi ab illis quibus id permittitur per ipsorum statuta vel privilegia, & ita docent Coninc. d. 8. de sacr. pan. dub. 7. Cutill. in addit. ad pract. 4. Mancini dub. 15. Ubi pro hac opinione allegat. 7. alios Aucthores. Et Tambur. 1. 2. de iure Abb. d. 5. q. 6. & 8. Ubi alios ad 18. enumerat. Quibus adde Pium V. restituisse Regularibus privilegia revocata à Trident. pro foro conscientia, in quo versamur, & sic quamvis ita esset quòd Regularis non posset absolvi à Confessario qui non sit approbatus, & illa privilegia de eligendo (etiam non approbato) forent revocata, virtute tamen hujus posthumæ cōcessionis, nunc licitum erit, cum per illam restituta sint privilegia, quæ dicuntur revocata.

CAPUT V.

Circa Confessiones activè.

S. I.

De Potestate Regularium ad Confessiones audiendas.

SUMMARIUM.

1 Regulares possunt audire confessiones, si ad hoc deputentur à suis Superioribus 7. & 6. absq. ulla

Sectio Tertia

alia licentia Prælatorum Ecclesie ibid. num. cuiuscunque sint Diocesis 2. & 5. & ubi vis terrarum. 3. & 4.

- 7 De his privil. potest fieri sermo diverso respectu.
- 8 Circa approbationem regularium plures modificationes factæ à summ. Pontificibus.
- 9 Regulares validè absolunt.
- 10 Regularium amulsi semper conati sunt eos ad confessionibus audiendis.
- 11 Privilegia tamen eorum valent, ubi non fuit receptum Trident. Et probabiliter ubi fuit receptum. 13. Et non obstantibus aliis Conciliis & dispositionibus. 12.
- 12 Eadem privilegia fuerunt sublatæ ab Urbano VIII. Dubit tamen, an cum sufficienti efficacia.
- 16 Regulares, etiam non approbati, possunt uti privilegiis extra confessionem.
- 17 Regulares non indigent approbatione, pro audiendo confessionibus suorum domesticorum.
- 18 Nec Prælati pro audiendis confessionibus rumcunque.
- 19 Si Episcopus recuset approbationem Regularium pro facto, approbatur à Papa. Quod hoc faciendum 21.
- 20 Regulares qui se præsentat Episcopo sacri Concilio.
- 22 Episcopus non potest approbare Regularium tempus.
- 23 Neque cum revocare ad examen.
- 24 Episcopus potest suspendere privatum Regularium à confessionibus. Ob quas causas ibidem, cui revelandæ. ibid. Episcopus non potest suspendere omnes Regularium Monasterii à confessionibus. ibid.
- 25 Parochus potest approbare ad confessiones Parochia.
- 26 Mentem Trid. Conc. non possumus melius quam ab his qui illi inter fuerunt.
- 27 Potestas Regularium de audiendis confessionibus sufficit pro implendo præcepto de confessionibus semel, & qui Regulari confessus est hoc præcepto satisfecit.

1 Sixtus IV. concessit Augustin. & Car-
 melit. ut Generalis Ordinis per se, &
 Provincialis in Capitulo Provinciali pos-
 se cum Diffinitoribus demandare munus
 audiendi confessiones fratribus, quos ad
 iudicandos iudicaverit. Casar. v. confes-
 siones m. 4. Leo X. concessit Minoribus
 facultatem audiendi confessiones om-
 nium ad se venientium, cuiuscunque fue-
 rint Diocesis. Et Paul. IV. ut possint il-
 las audire ubivis seu in suis Ecclesiis, seu
 alibi. Roder. tom. 1. Bull. in orac. Leon. &
 E. 3. Pauli IV.

4 Gregor. XIII. concessit Soc. Jesu,
 ut Patres semel ab uno Episcopo appro-
 bati, & à Superioribus expositi audiendis
 confessionibus, possint illas audire à
 quibuscunque ad quos, dum sunt in via,
 contigerit eos divertere, modò Parochi
 locorum non repugnent, & non sint in
 loco in quo residet Ordinarius, à quo pos-
 sint facile obtinere hanc licentiam. Gut-
 tier. in qq. can. c. 27. §. 3. nu. 21. Roder. to. 1.
 qu. 9. artic. 6. & Capuecin. in annot. ad Ca-
 sar. v. absol. quoad secul. 1.

5 Eugen. IV. concessit Cassinensibus ut
 tam Prælati, quàm fratres ab illis deputa-
 ti, possint audire confessiones omnium
 ad ipsos venientium, absq; ulla alia Præ-
 latorum Ecclesiasticorum licentia, om-
 nesque sic ad ipsos recurrentes absolvere
 ab omnibus casibus exceptis his, pro qui-
 bus meritò Sedes Apostolica foret con-
 fessenda, vel pro quibus ipsi Confessarii
 iudicarent pœnitentem esse remittendum
 ad suum Ordinarium. Bullar. Cassinens.
 conf. 63. & Casar. v. absol. ad secul. 2.

6 Eugen. IV. concessit pro Monasterio
 Benedicti Vallisoleti Pius II. pro tota
 Congregatione ab illo denominata, Ni-
 colaus Francus nomine Sixti IV. & Lu-
 dovic. Cardinalis nomine Jul. II. (cum
 pro illis legatione fungerentur, in Hispa-

niis) ut quamdiu fuerit in observantia
 Prælatus pro tempore existens, & quatuor
 alii Patres, ab ipso nominandi, & ad arbi-
 trium suum removendi, possint absq; ulla
 alia licentia, quorumcunque ad sua Mona-
 steria accedentium, audire confessiones,
 eosque absolvere ab omnibus casibus, et-
 iam Episcopo reservatis. Et ab omnibus
 censuris ex c. susp. & interd. à jure, vel ab
 homine, in genere latis, excepta ea quæ
 contrahitur ob non solutas decimas, &
 cum iisdem dispensare in omnibus votis,
 reservatis Episcopis, vel eadem vota com-
 mutare. Bullar. Vallisoleti. B. 44. 57. & 63.
 Et Casarub. v. absol. quoad secul. 1.

Nota autem, circa supra relata privile-
 gia, & plura alia similia, de potestate Re-
 gularium ad audiendas confessiones, quod
 possumus de illis loqui, vel secundum tem-
 pora præcedentia Trid. & jus antiquum,
 vel secundum subsequenti, & jus novum
 ab illo constitutum. Et quidè quòd ad jus
 antiquum attinet cum olim plures diffi-
 cultates, & lites super hac materia move-
 rentur Regularibus Bonif. VIII. primùm
 sancivit ut Prælati hos præsentarent Epi-
 scopis, quos vellent occupare confes-
 sionibus audiendis, ut de eorū licentia, gratia &
 beneplacito confessiones, sibi confiteri volentium
 audiant. Quòd si fortè ex præsentatis ali-
 quem Episcopus recusat, debet Prælatus
 alium subrogare, & si etià huic licentiam
 petitam recuset. Extunc ipse Pontifex
 de plenitudine potestatis, cõcedit ut pos-
 sit confessiones audire, uti habetur in ex-
 tra. v. super cathedram. de sepult. inter com. §. sta-
 tuimus. Deinde cum iterum super hac ma-
 teria fuissent turbæ excitatæ. Bened. XI.
 successor Bonifacii sic providit, ac decre-
 vit, ut Regulares auctoritate Apostolica, absq;
 licentia Diocesanorum, & aliorum Prælatorum
 inferiorū exemptorum, & non exemptorum qui-
 bus subsunt, qui ad confitendū accedunt, audiant

eos peccata sua confiteri volentes. Verum ut debitus honor Diocesis referretur. Jubentur Praelati Regularium, seu per se, seu per alios scripto, aut verbo eos monere, se ex suis elegisse, quos confessionibus audiendis mancipare cupiunt. Et non nominando, aut coram ipsis sistendo eos, nec illorum numerum exprimendo, petere humiliter, ut de ipsorum beneplacito & licentia dictum possint officium exercere. Quod si negatum fuerit, auctoritate Apostolica, officium exequantur. *extrav. inter cunctas de privil. inter com. §. sed quia.* Hinc nec dum quiescentibus animis, Clem. V. Benedicti successor, innovavit decretalem Bonifacii in Concilio Viennensi, in sua qua incipit: *Dudum de sepult.* Et sacro approbante Concilio, 9 ulteriùs in lites, & tricas Parochis, cum aliqui Doctores Universitatis Parisiensis, eorum fautores, viderent non posse Regulares arceri à sacro confessionum audiendarum munere. Quidem (inter eos) nō minimus nomine Joannes de Poliaco, docuit, & in publicis concionibus vulgavit, hos qui alicui Regulari confessi forent, teneri iterum eadem peccata confiteri suo Parocho ad hoc ut satisfaciant obligationi *capit. omni utriusque* de semel confitendo proprio Sacerdoti quot annis. (a) De quo Poliacus accusatus apud Joannem XXII. Clementis Successorem, coactus est palinodiam cantare, ipseque Joannes contra hunc errorem, aliosque ejusdem Poliaci, edidit Avenioni Extravagantem *vas electionis*, que est reposita inter com. in rubr. de heret. In qua decernit, eos qui Regularibus confitentur, non magis teneri, eadem peccata confiteri iterum, quam si ea alias confessi fuissent proprio Sacerdoti juxta concilium generale. Ac demum post omnes ejusmodi decretales, secuta sunt

(a) Vangel. in Germania id etiam docuit in Clementi, dudum Concil. 2.

privilegia supra memorata aliaque; similiter non pauca, & in sequentibus proponenda. Igitur si hæc eadem privilegia conferamus ad jus antiquum, & ad tempora præcedentia Concilium Trid. Intelligimus Primò summo semper studio, & ardore conatos fuisse amulos Regularium, eos arceri ab audiendis confessionibus, siquidem opus fuit tot Summos Pontifices, toties super hac re pronuntiare, & decretales edere. Ac Secundò eadem privilegia locum habere, secundum suum omnem tenorem in locis in quibus Trid. Concilium non fuit receptum, nam si aliquid obviam vel esset ipsum Trident. quod non potest esse, cum supponatur non receptum, iura supra memorata, quod similiter non potest esse, quia privilegia sunt posteriora, posteriora autem derogant prioribus. Et privilegia dantur ad derogandum præcedenti. Facit quia privilegia Regularium fuerunt ipsis confirmata, & de novo concessa modò non sint contra Tridentinum, unde concluditur ea omnino valere, & esse innovata virtute talis confirmationis, qua sunt contraria cuiusque alteri juri vel Concilio, ut solius *trid. sess. 1. cap. 4. ubi de confir. privileg. v. 4. quantum.* Quod si eadem privilegia conferamus ad Tridentinum, & ad jus novum ab illis constitutum, pro locis, in quibus fuit receptum, dicuntur communiter in illis cessare, quia *sess. 23. cap. 15. de Ref.* Decernitur neminem censeri idoneum audiendis confessionibus, nisi vel habeat beneficium episcopatum, vel sit ad hoc munus approbatus ab Episcopis, vel aliàs idoneus judicetur, unde relinquitur solà deputationem Superiorum, juxta prædicta privilegia, minime sufficere in locis ubi Tridentinum fuit receptum. Et ita communiter tenentur omnes, & in praxi observant.

Attamen hoc non obstante, potest contrariū probabiliter sustineri, & consequenter secunda conscientia observari. Tum *Primo*, quia illa particula (vel alias idoneum iudicetur) videtur innuere tertium signum, quo dicatur aliquis idoneus audientis confessionibus, & intelligenda de expolis à suis Superioribus, ut scilicet is iudicetur ad hoc munus idoneus, vel qui habet beneficium curatum, vel qui est approbatus ab Episcopis, vel qui est ad hoc depuratus à suis Superioribus secundum privilegia supra memorata. Ad quod facit, quòd Prælati Regularium habent in suis Monasteriis jurisdictionem quasi Episcopalem, unde sicut Episcopus approbat Parochum sibi subditum, qui audiat quoscunque ad se accedentes, intra suam Parochiam, ita videtur posse Prælati Regularis approbare suū Religiosum qui similiter audiat omnes accedentes ad suam Ecclesiam & Monasterium. Tum *Secundo*, quia Eugen. IV. concessit Cassin. sua privilegia, ea conditione, ut à nullo futuro Concilio censeatur revocata nisi servata certâ fortuna, quam Trid. non servavit, quod similiter potest dici de nonnullis aliis Ordinibus. Tum *Tertio*, quia licet daremus illa privilegia fuisse sublata à Trid. restituantur tamen prædictis Dominis meis Cassin. in receptione census, unciæ auri quæ quot annis solvitur Camera Apostol. pro manutentione suorum privilegiorum, ut suo loco clarius dicam. Tum *Quarto*, quia multis Ordinibus fuerunt sua privilegia confirmata, & de novo concessa, absque exceptione quòd non sint contra disposita à Trid. Tum *Quinto*, quia Pius IV. suum post Trident. ex certa scientia confirmavit Ordini SS. Trinitatis, & S. Joannis Hierosolimitani, sua privilegia, cujus confirmationis, & clausula virtute, extracta per ipsum Trident. putantur revivisse, ut suo loco dicetur. Tum *Sexto*, quia Pius V. pro foro conscientie (in quo verisimur) restituit Minoribus privilegia ab eodem Trident. suppressa. Vide dicenda sect. seq. dub. 7. v. igitur.

Verum felix recordat. Urban. VIII. 14 de hac opinione certior factus, videntque per illam enervari decretum Tridentini, revocavit supra memorata omnia privilegia, & quævis alia similia, sua constitutione, quæ incipit: *Cum sicut accepimus* sub dato An. 1628. die 12. Sept. sed quia rationes allegata ad probandū decretum Tridentini non sufficienter derogasse privilegiis supra memoratis, possunt obijci contra hanc constitutionem, (quæ etiam ad paucorum notitiam venit) ideo manet semper eadem probabilitas opinionis in initio posita.

Dum autem unumquemque in suo sensu relinquo, certè id saltem mihi videtur indubitatum, quòd approbatio, quæ exigit Conc. Trid. in Confessariis, debet intelligi præcisè in ordine ad absolvendū in Sacramentali confessione, & quoad hunc unicum actum. Unde quia Regulares possunt per sua privilegia absolvere à cæsuris, dispensare in votis, in irregularitatibus &c. ideo sicut hæc omnia possunt fieri extra confessionem Sacramentalem, ita à non approbato, (etiam posito, quòd Confessarii debeant approbari.)

Nota *Secundo*, quòd sive sit necessaria 17 Regularibus approbatio, sive non, pro audiendis confessionibus personarū exterarum. At certè pro audiendis suis domesticis nulla indigent. Nam ita olim Carmel. concessere Urban. Alex. & Sixt. IV. ut videre est in eorū mari magno, apud Roder. tom. 1. Bull. 37. ejusd. Sixt. Et recentius pro omnibus Regularibus declaratū à S. C.ardin. Congr. restantur Barbof. in collect. Bull. v. confessarius 1. Et Farinac. 4. p. decis. posth. 96.

O 2

- 18 Nota *Tertio*, quod Prælati Regularium, cujusq; Ordinis, nulla indigent approbatione non tantum pro audiendis confessionibus domesticorum, sed etiam extraneorum, quia ex quo sunt Prælati, censentur habere beneficiū curatum; habentes autem tale beneficiū, declaratur à Tridentino hoc ipso approbati. Ita Capucc. in annotat. ad Casar. in resol. mat. absol. tit. in quo Bulla cruciat. derog. privit. conf. Diana p. 2. tract. 2. in miscell. resol. 46. & quos ibi citat Bannez & Medina. Et licet videatur latior explicatio, ut Prælati regularis veniat nomine beneficii curati, propter quod Suar. 3. p. 10. §. d. 28. f. 8. i. v. in contrariam mentem. Attamen An. 1585. die 15. Nov. omne dubium sustulit Sixt. V. in audientia consistoriali, in qua favore Cassinensium, per oraculum sancivit, eorum Abbates posse audire confessiones quarumcunque personarū absq; ulla approbatione Ordinariorum, uti refert Margar. in Bull. const. 224. Graph. lib. 3. concil. 4. num. 6. & Marcell. à S. Bened. v. absol. quoad Monach. §. 13. Quod privilegium ego puto commune omnibus aliis congregationibus, & Ordinibus, jure communicationis.
- 19 Nota *Quarto*, quod Episcopo recusante, approbare aliquem Regularem, ipso facto approbatur à Papa per *Clem. dudum de sepult. arg. cap. si forte d. 65. Roder. t. 1. q. 59. a. 1. Casar. v. absol. quoad secul. 1. & v. confessio. nes n. 2. Peyrin. to. 1. const. 26. Leon. 10. §. 7. Leand. & Murcia. in reg. S. Franc. q. 8. cap. 7. Chassaign. tract. 5. cap. 2. prop. 3 & 4. Et Navarr. in man. cap. 27. n. 264. Ubi ait non esse*
- 20 sublatam à Tridentino. Et hoc ipso quo Religiosus se præsentat Episcopo cum debitis circumstantiis, censetur satisfacisse Concilio, quidquid in contrarium dicant Suar. t. 4. d. 28. sect. 5. Reginald. in pra. l. b. 1. n. 192. Gasp. Hurr. d. 10. de penit. diff. 17. Egid. 21 d. 8. n. 58. Vasch. & alii. Verum quia Au-

thores primæ opinionis fundant se super Clem. citatam, adverte, quod illa præcisè non approbat eum, quem Episcopus rejicit, sed jubet alterum præsentari, & si hic alter iterum rejiciatur, tunc ille approbatur, quod erit observandum in occurrentia casus.

Nota *Quinto*. Non posse Episcopum approbare aliquem Regularem ad certum tempus, si autem elapso tempore, potest continuare in audiendis confessionibus, quia approbatio pro Regularibus debet contemperari ad *Clem. dudum*, in qua hoc conceditur, licet alias sit edita, ad moderanda privilegia & ita tenent Armill. n. absol. n. 22. Navarr. in man. cap. 27. n. 264. Diana 10. 1. dub. reg. ref. 26. Leand. à Murcia. in reg. S. Franc. q. 8. cap. 7. Roder. Capucc. & alii. Itaq; declaratum à S. Cardin. Congreg. refert Farinac. 4. p. decis. posth. 210.

Sexto. Episcopum non posse revocare ad examen approbatos à suo prædecessore, quia tum in Tridentino, tum in *Clem. dudum*, aliisque juribus allegatis in initio (ad quod ipsum Trident. debet moderari) hoc non dicitur, sed simpliciter ut confessarius præsentetur, seu approbetur, cui decreto satisficit per unam præsentationem. Neque obstat, quod Urban. VIII. seu S. Congregatio, ejus autoritate declaraverit contrarium. Tum quia contra hanc declarationem alia allegatur (quam inter alios refert Zerol. in pra. p. 1. v. confessiores) in qua hoc dicitur, & non posse Episcopum revocare ad examen approbatos à suo prædecessore, de quo insuper extat mors præprij Pii V. cujus meminit Navarr. in man. cap. 27. & Henriq. lib. 3. cap. 6. in annot. à Sa. v. confessor. Quod refert Chassaign. tract. 5. cap. 2. prop. 2. Tum quia licet declaratio Urbani VIII. tanquam novissima videatur tenenda, illa tamen non derogat juri scripto *Clem. dudum, extra v. v. electionis, & m. r. d. 1.*

de quibus in superioribus, quod tamen erat necessarium. Et ita tenent Cruz lib. 2. cap. 6. dub. 4. Roder. 10. 2. qu. 5. 9. art. 4. Chaffaing. sup. cit. loc. Et ibi apud ipsum Villalob. & Salgado.

14. *Sextimo.* (*) Episcopum non posse omnes Religiosos unius Monasterii simul suspendere à confessionibus audiendis, ex declaratione emanata à S. Congr. die 20. Nov. an. 1615. Cujus inter alios meminere Barb. de off. & pot. ep. p. 2. all. 25. Squill. de priu. lib. 1. cap. 1. nu. 65. Alphons. de Leone. de p. conf. qu. 4. Cutill. in addit. ad pract. 4. man. dub. 9. Lafana & Peyrinis. Quoad privatos autem Confessarios, potest quidem aliquem suspendere, verum non nisi ex nova, & gravi causa, ut monent Cominch. d. 8. de Sacram. dub. 7. nu. 59. Navarr. in man. cap. 27. n. 266 & Vivald. in cand. tit. de confess. §. idoneo. Ubi refert Pium V. motu proprio ita sanxisse Gregor. XIII. anno 1584. confirmasse, & S. Cardin. Congregationem. an. 1587. declarasse. Eaque concernente confessiones vel ob non servatam interdictum, ex alia declaratione ejusd. S. Congreg. de anno 1615. Vel nisi foret approbatus ad beneplacitum ex a. h. anni 1619. sub die 19. Mar. Sed superius dictum fuit, non posse Episcopum sic Regulares approbare. Quando tamen Episcopus revocat approbationem datam alicui Regulari, vel illum suspendit à confessionibus, non tenetur ipsi causam dicere, sed sufficit ut Papa revelet, si interrogatus fuerit, interim verò debet Regularis credere subesse causam legitimam,

(*) Quantum intellexi ex litteris, ex vestra parte non minus oblati, graviter fort. vestra fraternitas quòd Leonor. Episcopus in Synodo agens, interdixit omnibus Regularibus Clericis, & regimen Parochiarum, & Confessionem poenitentium, qui rectius quidem fecisset, si omnes Sacerdotes ad regularem vitam invitasset, quos regulariter viventes, à Dominicarum ovium custodia penitus removisset, quibus tanto plus displicet aliqua malicia, quanto longius discesserunt à sua Car. 10. epist. 91.

& sufficit, quòd Episcopus ita affirmet ex altera declaratione anni 1629. die 30. Jan. & secundum aliam anni 1630. sub die 30. Aug. Causa sufficiens est, si Religiosus male vivat, cum scandalo, vel inhonestè, seu commiserit aliquod delictum, propter quod videatur Episcopo suspendendus, cum præcipua Confessarii qualitas sit puritas vitæ, & morum honestas. Barbos. in collect. Bull. v. approbatio. v. confessar. & v. regular. confess.

Porro in hac materia approbationis, 25 circa potestatem audiendi confessiones, ego addo 1. non tantum Episcopum, sed etiam Parochum pro sua Parochia posse approbare Sacerdotem, quia de Jure communi hoc permittitur in c. omnis de p. mit. quod Tridentinum non abrogavit, cum loquatur tantum de privilegiis, & consuetudine. Et ita tenent Thom. Hurt. 10. 2. var. tract. 12. cap. 1. Machado. in pers. confess. lib. 1. p. 1. tract. 3. docum. 3. Valent. 3. p. d. 7. q. 10. p. 2. Aufon. in sum. Dian. v. parochus. n. 13. & Petr. de Ledesm. in Theol. Mor. 10. 1. cap. 11. concl. 5. de Sacram. p. mit. ubi refert ita olim docuisse famosos Doctores Orellanam, & Joan. Gallo Salmantinum Professore, qui & ipsi Concil. Trid. interfuit. Et cujus ob id opinio (hæc in parte) summi mihi videtur momenti, 26 cum non possimus mentem Concilij scire ab ullo melius, quam ab illis, qui ipsi interfuerunt. Et ita etiam sentire videtur Navar. in man. cap. 3. n. 3. ubi agens de jurisdictione necessaria audiendis confessionibus, ait eum qui ordinariam non habet, debere habere delegatam, aut à Papa, aut Vicario Episcopi, aut Parocho. In quo dum Parochum æquiparat Episcopo, imò & ipsi Papa, manifestè ostendit, sufficere illius approbationem absque ulla alia Episcopi. Quod probabile affirmat Leand. 10. 1. de Sacram. tr. 5. d. 11. qu. 56. Et à gra-

gravissimis Theologis defendi testatur Joann. de Soria in *epilog. summar. p. 2. tr. 1. 72 sect. 1. d. 6.* Et ita ante Trid. ex Palud. docuere Angel. & Sylvest. Addo secundò, eam potestatem, quam Regulares per sua privilegia accipiunt ad confessiones audiendas esse universalem, pro omni tempore & valere ad satisfaciendum cuicunque obligationi, etiam de confitendo semel in anno, proprio Sacerdoti, prout precipitur in *c. omnis. de penit. adeò ut huic obligationi censeatur satisfecisse, qui Regulari confessus fuit, nam ibi dicitur, confessionem esse faciendam apud proprium Sacerdotem, vel alium de ejus licentia, proprius autem non est solus Parochus, sed etiam Episcopus, in tota Diocesi, & Papa in tota Ecclesia, qui censetur dare licentiam, & jurisdictionem Regularibus necessariam, per privilegia. Ita Major in *4. d. 17. qu. 7. Sotus. d. 18. qu. 4. art. 3. Adrian. de confess. qu. 5. Medina. quest. 29. & Afor. 1. p. in lib. 13. c. 2. ubi bene observat extrav. Joan. XXII. & Bened. XI. de quibus in superioribus ita procedere. Et ita Leo X. Sancivit sua const. quæ incipit: Dum intra. publicata in Lateran. sess. XI. Super quo cum año 1644. mota fuisset difficultas, & S. Cardin. Congregatio consultata, an Episcopus possit prohibere Regulares ab audiendis confessionibus, ad satisfaciendum præcepto, de annua confessione, illa die 9. Junii ejusdem anni respondit, quòd non, quam responsionem deinde confirmavit Innocent. X. & ei robor Apostolicæ firmitatis addidit anno sequenti 1645. die 7. Febr. B. quæ incipit: Exponi nobis. publicata 11. Martii sequenti. Parisiis contra Archiepiscopum Burdigalensem.**

De Potestate Regularium ad Absolvendum.

SUMMARIUM.

- 1 Regulares possunt absolvere à casibus reservatis Papæ etiam in Bulla Censuræ 5. 8. Etiam in Bulla est recepta, quando sunt occultis 11. Et ubi non est recepta, licet sint noti. 9. Item & à censuris ab iisdem casibus reservatis 12.
- 4 Regulares possunt absolvere ab omnibus censuris in genere satisfactione exhibitâ.
- 2 Regulares possunt absolvere damnatos ad termines tanquam in morte.
- 11 Casus Papalis desinit esse talis, dum per legem committitur Episcopo.
- 5 Præter casus Bullæ, alii reservantur in Italia.
- 6 Varia decreta emanata, circa potestatem absolvendi à reservatis quam habent Regulares. Dubitatur tamen de illorum sufficientia.
- 13 Episcopus posse absolvere ab occultis Bullæ negant aliqui. Melius affirmant alii. 14.
- 18 Episcopi absolvunt ab occultis Bullæ, non per privilegium, sed sua iurisd. ordinaria. ibid. ad hoc nulla est facta specialis electio personarum ipsorum.
- 14 Tridentino nunquam censetur derogatum, facta speciali expressione 15.
- 16 Bulla Censuræ non tollit privileg. absolvendi à casibus Episcoporum.
- 19 Papa committendo Regularibus casus reservatos, censetur ad hoc eorum personas elegisse.
- 20 Casus reservati pro Italia, non sunt pro Roma.
- 21 Papa sibi reservat casus ob enormitatem. Melius ob censuram annexam. 22.
- 23 Volens absolvere à casu Papæ, debet ante eum cognoscere, an penitens contraxit censuram.
- 24 Ex variis capitibus excusatur quis à contrahenda censura, & seq.
- 27 Coniux incestuosus an amittat jus ad debitum.
- 34 Absolutio casuum Bullæ &c. in nullo casu permissa, quam in solo mortis articulo.